

O Almi Karlin (12. 10. 1889 – 14. 1. 1950)

Alma Ida Wilibalda Maximiliana Karlin je bila popotnica, pisateljica, pesnica in zbirateljica.

Rodila se je v Celju očetu Jakobu Karlinu, upokojenem oficirju avstro-ogrske vojske, in materi Wilibaldi, učiteljici na celjski dekliški šoli. Oče je umrl, ko je imela osem let. Kot večji del tedanjega celjskega meščanstva je tudi Alma govorila in pisala v nemškem jeziku, slovenskega jezika pa ni govorila najbolje in ga ni uporabljala veliko.

Srednjo šolo je končala v Gradcu, od tam pa je leta 1913 odšla v London študirat jezike. Študirala je angleščino, francoščino, latinščino, italijanščino, norveščino, danščino, finščino, ruščino in španščino, kasneje pa se je učila še perzijsščino, kitajščino in japonščino.

V začetku 1. svetovne vojne, leta 1914, se je morala umakniti na Švedsko in Norveško, ker je bila kot državljanka Avstro-Ogrske v Londonu nezaželjena. Leta 1918 se je vrnila v Celje, kjer je ustanovila šolo za tuje jezike ter se odločila za potovanje okoli sveta. Iz prihrankov si je kupila svoj prvi pisalni stroj, slovito Eriko, ki jo je spremljala do konca življenja. Od 1919 do 1928 je prepotovala Južno in Severno Ameriko, Daljni Vzhod, Tihomorske otoke, Avstralijo in Azijo. O svojem potovanju in doživetjih je pisala v različnih časopisih in revijah, med drugim tudi v glasilu celjskih Nemcev *Cillier Zeitung*, v nemška časopisa *Neue Illustrierte Zeitung* in *Der deutsche Bergknappe*. Njena zadnja postaja na potovanju pa je bila Indija, od koder se je januarja leta 1928, vrnila v Celje.

Po zasedbi Jugoslavije 1941 je bila aretirana in predvidena za izgon v Srbijo, vendar so jo po posredovanju vplivnih nemških prijateljev izpustili. Kot znana nasprotnica nacizma se je v strahu pred gestapom avgusta 1944 odpravila v partizane – najprej v Belo krajino in nato v Dalmacijo, od koder se je po končani vojni vrnila v Celje.

Umrla je zaradi tuberkuloze in raka na dojki 14. januarja 1950. Od tridesetih let je živela s prijateljico slikarko Theo Schreiber Gammelina (1906-1988). Na njeno željo jo je Thea pokopala na Svetini nad Štorami.

Napisala je dvajset odličnih romanov, potopisov in zgodb, v njeni zapuščini pa je še približno 40 neobjavljenih besedil, novel, črtic in poljudnoznanstvenih člankov, 400 pesmi, 98 listov notnih zapisov ter več kot 500 rastlinskih listov in risb. V Pokrajinskem muzeju Celju je urejena stalna etnografska zbirka Alme Karlin.

Romani: *Malik*, 1932, *Samotno potovanje*, 1969, *Roman o potopu celine*, 1936, *Moj mali Kitajec: roman iz Kitajske*, 1921, *Mistika Južnega morja, I. del Polinezija, II. del, Melanezija-Mikronezija*, 1931, *Nabobova stranska žena*, 1937

Novele: *Mala Siamka*, 1937, *Najmlajši vnuk častitljivega I Čaa: novela iz Kitajske*, 1948, *O Joni San: Japonske novele*, 2006

Zgodbe: *Kupa pozabljenja: dve zgodbi*, 1938, *Zmaji in duhovi*, 1996, *Mala pomlad: tri zgodbe*, 1937, *Mesečeve solze: zgodba iz Peruja*, 1935, *Štiri dekleta v vetru usode: Zgodba z Južnega morja*, 1936, 1939, 1943, *Svetlikanje v mraku*, 1999

Potopisi: *Doživeti svet*, 2006

Dramska dela: *Kringhäuslerjevi: drama v treh dejanjih*, 1918